

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **Z. P.,** zastoupeného JUDr. Jaroslavem Vovsíkem, advokátem se sídlem v Plzni, Malá 6, proti žalovanému **Českému báňskému úřadu** se sídlem v Praze 1, Kozí 4, za účasti zúčastněné osoby **N. z., a. s.,** zastoupené JUDr. Pavlem Truxou, advokátem se sídlem v Rokycanech, ul. Josefa Knihy 177/I, v řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2002, č. j. 2543/III/02/138

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2002, č. j. 2543/III/02/138 **se zrušuje** a věc **se** mu **vrací** k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 4 650,- Kč k rukám zástupce JUDr. Jaroslava Vovsíka do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2002, č. j. 2543/III/02/138, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Plzni (dále jen „OBÚ“) ze dne 17. 6. 2002, č. j. 703/III/531.1/02, kterým byla firmě C., spol. s r. o. povolena trhací práce malého rozsahu při hornické činnosti v DP B., lom B.V odůvodnění žalovaný uvedl, že z technologického postupu TPMR jednoznačně vyplývá, že prováděním trhacích prací malého rozsahu nebudou zasaženy pozemky žalobce.

V podané žalobě žalobce namítal, že žalovaný se meritorně nezabýval jeho hlavními námitkami, které byly uvedeny v jeho odvolání. Žalobce nikdy v průběhu správního řízení nesouhlasil s prováděnou hornickou činností ani s trhacími pracemi. Tuto skutečnost nevzal

OBÚ ani žalovaný nikdy v potaz. Žalobce by byl těmito činnostmi omezen ve svém vlastnickém právu. OBÚ s tímto závěrem souhlasil a uložil firmě C., s. r. o. (dále jen „žadatel“), aby ve stanovené lhůtě vyřešila střet zájmů. K tomu však nedošlo. Žalovaný, stejně jako OBÚ, dospěl k závěru, že prováděnými trhacími pracemi malého rozsahu nebudou zasaženy pozemky žalobce, tudíž ani není nutné řešit střet zájmů podle § 33 zákona č. 44/1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů. S tím žalobce nesouhlasí a považuje to za nezákonné. Z přípisu žadatele ze dne 12. 4. 2002 vyplývá, že se část pozemků žalobce nalézá v dobývacím prostoru nebo v jeho bezpečnostním okruhu. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že povolil žadateli vytěžit zásoby i na pozemcích žalobce bez ohledu na jeho zamítavý postoj a bez jakékoliv kompenzace. To je v rozporu s čl. 11 Listiny základních práv a svobod a s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobce rovněž vytkl OBÚ neustálé porušování ustanovení o doručování písemností, zejména § 25 odst. 3 Zákona č. 71/1967 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád).

Městský soud v Praze usnesením ze dne 12. 12. 2002 postoupil věc Vrchnímu soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému. Vzhledem k tomu, že Vrchní soud v Praze věc neskončil do 1. 1. 2003, tedy do dne nabytí účinnosti zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podle § 132 s. ř. s. převzal věc a dokončí ji Nejvyšší správní soud podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona.

Žalovaný ve vyjádření vyvracel důvody žaloby a jak napadené rozhodnutí, tak i rozhodnutí OBÚ označil za správná, vydaná v souladu se zákonem. Proto považuje žalobu za nedůvodnou a navrhl ji zamítnout.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žadatel podal u OBÚ žádost o vydání rozhodnutí, jímž mu budou povoleny trhací práce malého rozsahu v DP B., lom B. OBÚ rozhodnutím ze dne 4. 3. 2002, č. j. 703/531.1/02, přerušil správní řízení a uložil žadateli, aby do 60 dnů odstranil nedostatky podání tím, že v souladu s § 28 odst. 2 písm. c) zákona č. 61/1988 Sb. v platném znění a § 33 zákona č. 44/1998 Sb. v platném znění doplní žádost o doklady a údaje nezbytné pro spolehlivé posouzení žádosti, především z hlediska vyřešení střetu zájmů a ochrany práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení, mj. seznam organizací a občanů, jejichž práva a právem chráněné zájmy by mohly být ohroženy použitím výbušnin při provádění trhacích prací malého rozsahu v lomu B., vyjádření účastníků řízení, jejichž práva a právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být povolením dotčeny a stanoviska dotčených orgánů státní správy. Žadatel zaslal žalobci přípis, v němž mu sděluje, že jeho parcela je v dobývacím prostoru nebo bezpečnostním okruhu a na základě § 28 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb. v platném znění je účastníkem řízení o povolení trhacích prací jako osoba, jejíž práva nebo právem chráněné zájmy mohou být dotčeny použitím výbušnin. Vyjádření žalobce k navrhovaným trhacím pracím je nezbytné k jejich povolení, takže žalobce byl požádán o vyjádření. Jeho vyjádření bylo negativní. Podáním, které došlo OBÚ dne 2. 5. 2002, mu žadatel zaslal seznam právnických a fyzických osob, jejichž práva a právem chráněné zájmy by mohly být dotčeny použitím výbušnin na lomu B. včetně jejich vyjádření. V tomto seznamu je uveden i žalobce. Žadatel předložil OBÚ také „Technologický postup trhacích prací malého rozsahu“ ze dne 18. 2. 2002, jehož přílohou jsou dvě mapy a v jedné z nich jsou mj. zakresleny hranice bezpečnostních okruhů a bezpečnostního pásma. V tomto technologickém postupu je pod bodem 26. uvedeno, že pozemky žalobce nejsou a ani nebudou trhacími pracemi ohroženy. V protokolu sepsaném dne 24. 6. 2002 za přítomnosti pracovníka správního orgánu I. stupně a pracovnice žadatele je uvedeno, že žadatel předloží téhož dne mapovou přílohu technologického postupu trhacích prací malého rozsahu lomu B. doplněnou o některé upřesňující skutečnosti týkající se mj. bezpečnostního pásma určeného

k ochraně pozemků žalobce, a to až do vyřešení střetu zájmů. V protokolu se na závěr uvádí: „Na základě předložené doplněné mapové přílohy technologického postupu TPMR lomu B. ve dvou vyhotoveních dne 24. 6. 2002 lze konstatovat, že technologický postup splňuje výše uvedené požadavky a požadavky vyhlášky č. 72/1988 Sb. v platném znění a zároveň se nemění způsob provádění trhacích prací na lomu B. projednaný za základě žádosti organizace C., s. r. o., lom B. při místním šetření dne 28. 5. 2002 na lomu B.“ Správní orgán I. stupně vydal dne 17. 6. 2002 pod č. j. 703/III/531.1/02 rozhodnutí, jímž povolil trhací práce malého rozsahu za dodržení podmínek, které jsou v rozhodnutí specifikovány ve 20 bodech. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se mj. uvádí, že správní orgán I. stupně se zabýval jedinou nesouhlasnou námitkou žalobce a zjistil, že pozemky v jeho vlastnictví leží mimo bezpečnostní okruh stanovený v předloženém Technologickém postupu trhacích prací malého rozsahu a tím jeho vlastnická práva k nemovitostem nejsou ohrožena. Správní orgán shledal v předložené dokumentaci zajištění ochrany práv a právem chráněných zájmů tohoto účastníka řízení jako dostatečné. Žalovaný k odvolání žalobce napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je výše uvedeno a ve velmi stručném odůvodnění uvedl, že OBÚ plně vyhověl dikci správního řádu a také řádně prověřil skutečný stav věci. Žalovaný uvedl, že sám zjistil, že prováděním trhacích prací malého rozsahu nebudou zasaženy pozemky žalobce a žadatel tedy nemusel řešit střet zájmů podle § 33 zákona č. 44/1988 Sb. v platném znění. Toto zjištění vyplývá jednoznačně z technologického postupu trhacích prací malého rozsahu, ve kterém je vypracován bezpečnostní okruh pro tyto trhací práce zcela mimo pozemky žalobce. Tím nemůže dojít k žádnému omezování práv vlastníka pozemku, tj. žalobce, trhacími pracemi malého rozsahu.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 28 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších přepisů, žádost o povolení trhacích prací podává ten, pro kterého se tyto práce mají provádět, nebo s jeho souhlasem ten, kdo bude tyto práce provádět. Podle odstavce 2 písm. c) citovaného ustanovení se k žádosti přikládá seznam organizací a občanů, jejichž práva nebo právem chráněné zájmy by mohly být ohroženy použitím výbušnin.

Podle § 33 odst. 1 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „horní zákon“), jestliže jsou využitím výhradního ložiska ohroženy objekty a zájmy chráněné podle zvláštních předpisů, objekty a zájmy fyzických nebo právnických osob, jsou organizace, orgány a fyzické nebo právnické osoby, jimž přísluší ochrana těchto objektů a zájmů, povinny ve vzájemné součinnosti řešit tyto střety zájmů a navrhnout postup, který umožní využití výhradního ložiska při zabezpečení nezbytné ochrany uvedených objektů a zájmů. Konkrétní postup je uveden v dalších odstavcích § 33.

Ve správním řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, není podle názoru Nejvyššího správního soudu spolehlivě zjištěno, zda žalobce je tím, jehož práva nebo právem chráněné zájmy by mohly být použitím výbušnin ohroženy. Žadatel, který byl v souladu s § 28 odst. 2 písm. c) zákona č. 61/1988 Sb. v platném znění vyzván, aby předložil OBÚ seznam organizací a občanů, jejichž práva a právem chráněné zájmy by v tomto případě mohly být použitím výbušnin ohroženy, sdělil dne 12. 4. 2002 žalobci, že jeho parcela je v dobývacím prostoru nebo bezpečnostním okruhu a že je účastníkem řízení jako osoba, jejíž práva nebo právem chráněné zájmy mohou být dotčeny použitím výbušnin.

Přitom v „Technologickém postupu trhacích prací malého rozsahu“, který vyhotovil dne 18. 2. 2002 týž žadatel a předložil jej OBÚ, se uvádí, že pozemky žalobce nejsou a ani nebudou trhacími pracemi ohroženy. OBÚ na tomto skutkovém základě vydal dne 17. 6. 2002 rozhodnutí, v jehož odůvodnění uvedl, že pozemky žalobce leží mimo bezpečnostní okruh a vlastnická práva žalobce nejsou ohrožena. Po vydání tohoto rozhodnutí bylo dne 24. 6. 2002 jednáno o tom, že žadatel předloží mapovou přílohu doplněnou o některé, blíže nespecifikované a z obsahu správního spisu neseznatelné, upřesňující skutečnosti. Nejen že není jasné, o jaké skutečnosti se jednalo, ale není jasné ani to, zda a jak s nimi OBÚ již po vydání rozhodnutí naložil. Žalovaný přesto za této situace rozhodnutí OBÚ potvrdil a odvolání zamítl s tím, že OBÚ dodržel správní řád a řádně prověřil skutečný stav věci s tím, že z technologického postupu TPMR jednoznačně vyplývá, že prováděním trhacích prací malého rozsahu nebudou zasaženy pozemky žalobce.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle § 76 odst. 1 písm. b) a c), § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí rozsudkem bez jednání pro vady řízení proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy, a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Žalobce měl ve věci plný úspěch a podle § 60 odst. 1 s. ř. s. má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil. Jeho náklady sestávají ze soudního poplatku v částce 1000,- Kč a odměny za zastoupení advokátem ve výši 3 500,- Kč (§ 133 s. ř. s., § 11 vyhlášky č. 484/2000 Sb. a 2x 75,- Kč náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), celkem tedy 4 650,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu